

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

หัวใจของชาติคือนายก รักษาให้ดี

เมื่อวานนี้ฝนพำ ๆ พวกนี้เหอะโรก็ลำบาก กลางคืนยังไฟสว่างจ้า ตอน ๔ ทุ่ม เรามองเห็นไฟสว่างจ้าอยู่นอกวัด มองข้างในเห็น มองดูไฟสว่างจ้าอยู่นอกวัดก็เลยออกไปดู เขาราดซีเมนต์กลางคืน เปิดไฟราดซีเมนต์ ๔ ทุ่มยังไม่ได้หยุดนะกลางคืน เราก็อยากดูงานของเขาเป็นยังไง เห็นไฟสว่างจ้าในศาลาสว่างทั้งหมด เลยด้อม ๆ ออกไปดู เขากำลังราดซีเมนต์ข้าง ๆ เขาจะเร่งให้ทัน ก็ยังไม่กี่วัน ยังอีก ๔ วัน ๕ กับวันนี้ก็สิ้นเดือน เขาพูดแข็งขันดี เรารู้ว่าทันไหมวันที่ ๑๒ งาน เขาบอกว่าทัน เขาพูดอย่างมั่นใจ ถ้าแกใหญ่มา ชูเอา เสียกิมกาย เสียธเนศ นี่เป็นหัวหน้าคอยควบคุมอันนี้ มาบทเวลาจะตั้งขึ้นไม่ยากนะ ปูบปั๊บเลย หัวหน้าใหญ่มา เรารู้ ศาลาหลังเท่ากำป็นี่สร้างมาได้ ๖ ปียังไม่สำเร็จแล้วจะไปสำเร็จตอนไหนนะ เขาก็ยิ้ม ๆ ศาลาหลังนั้นละหลังกำลังสร้างอยู่

เราบอกศาลาหลังเท่ากำป็นี่ สร้างมาได้ ๕-๖ ปีแล้วไม่ใช่หรอ แล้วจะไปเสร็จเมื่อไรละ เขาก็ยิ้ม ๆ นี่จะทันวันที่ ๑๒ สิงหา ไหม โอ๊ย ทัน ขึ้นเลยเที่ยว พอได้ช่องขึ้นทันทีเลย นี่เราไปเรื่อย ๆ ไปดู วันที่ ๑๒ คนก็จะมามากนี่นะ แล้วเป็นระยะฝนพอดีเสีย ด้วยนะคนจะมามาก เขาบอกว่าทัน เราดูแล้วก็ทันแต่ก็ชิวไว้อย่างนั้นแหละ ก็ยังเหลือแต่พื้นรอบ ๆ นอก ๆ ข้างในหมดแล้ว ยังแต่รอบนอกสุดเท่านั้น จวนแล้ว ยังเหลือแต่ด้านทิศเหนือทิศไหนบ้างไม่มาก วันนี้น่าจะเสร็จ เพราะเขาเอาใหญ่ขึ้นนะ มีทั้งหญิงทั้งชายมาช่วยกันเต็มไปหมดเลย เพราะฉะนั้นเขาจึงว่าทัน เพราะงานนี้มันงานกะปริบกะปรอย งานซ้ำ ๆ ซาก ๆ งานเสร็จไม่เป็น ไม่ใช่งานทำให้เสร็จได้อย่างง่ายดายนะ งานหยาบนั้นหยาบนี้มันเสร็จยากนี่นะเราไปดูแล้ว

จากนั้นนับตั้งวันนี้ก็เป็น ๖ วันสิ้นเดือนกรกฎา วันที่ ๑๒ ก็เป็นวันงาน เขาก็แน่ใจเหมือนกันว่าเสร็จ เพราะยังอีก ๕-๖ วัน อันนี้มันก็จวนแล้ว น่าจะเสร็จ ดีไม่ดีจะเป็นภายในเดือนนี้ ต้น ๆ เดือนก็จะเสร็จเรียบร้อยละ เพราะเขาเร่ง คิดดูอย่างเมื่อคืนนี้ตั้ง ๔ ทุ่มยังไม่หยุดกันเลย ไฟสว่างจ้า มองไปจากนี้มองเห็นทะเล สว่างจ้า เราด้อม ๆ ไปดู โอ๊ย คนเต็มเลยศาลา ต่างคนต่างทำ ราดซีเมนต์ละสำคัญมาก พวกขัดเกลาระไรที่ยังไม่เรียบร้อยนั้นก็พวกหนึ่ง พวกนี้พวกหนึ่ง พวกนั้นพวกหนึ่ง งานกะปริบกะปรอย แต่มีอยู่ทั่วไป แล้วงานซ้ำ ๆ ซาก ๆ เสียด้วยนะ

เมรุเราก็เลยเป็นปัญหาอันหนึ่งขึ้นมา เรามาพิจารณา หรือจะได้ตัดตรงนั้นออก เราเดินไปดูสองหนแล้วมั้ง เย็นวานนี้ก็ไปดู รั้วรอบในควรจะสมบูรณ์ตามเดิมมัน รอบนอกตัดเข้าไปถึงรั้วรอบในหมดเลย ข้างหน้านั้นตัดออกหมดเลยเพื่อให้รถวิ่งผ่าน เมรุ

อยู่นั้นรวิงผ่านศาลาทั้งหลัง รวิงผ่านนี้ไม่ได้ก็ไม่เหมาะ เราดูแล้วนะ เพราะงานนี้ต้องมีรถผ่านรอบศาลา ๆ ตลอดเวลา ทีนี้มีเมรุอยู่นั้น เอ้ มันยังไงกัน เราไปดูสองหนแล้ว ตอนเย็นเมื่อวานนี้ มันน่าจะได้อัดรีวรอบนอกออกเลย ให้รถผ่านบึ่งไปเลย เราดูแล้ว กำลังพิจารณาอีกทีหนึ่ง เราจะเอาท่านปัญญามาปรึกษา ท่านเห็นสมควรยังงัย ๆ เพราะท่านปัญญาตัดสินใจแน่กว่าเรา สิ่งอย่างนี้ท่านปัญญาแน่มาก เราไม่เป็นท่า ถ้าอย่างนี้แล้ว ไม่เป็นท่า สู้ท่านปัญญาไม่ได้เลย ทีไรแพ้วท่านปัญญาหลุดลุ่ยสู้ท่านไม่ได้

นี่เห็นไหมคนเหล็กเอาสีมาทา พวกคนงานเขาก็รู้มทาพวกเหล็กพวกอะไรยุ่งกัน ทีแรกเราก็เห็นเขาทาสีหนึ่งแล้วนะ มาดูครั้งที่สองมาทาสีอีกทีหนึ่งทับกันเข้าไป เรามานี้ก็บังเบ้งใส่ มันทำอะไรนี่ มันจะไม่กลายเป็นโลกสกปรกไปแล้วหรอเนี่ย สีที่มทาเหล็กมันก็สมควรแล้วนี่นะ แล้วมาทาอะไรอีกสองซ้ำสามซ้ำ ทาแบบไหนนี่นะ พอว่าแล้วก็ไล่พวกคนงานหนี เขากำลังทาสีอยู่ ไล่คนงานหนีแตกฮือไปอยู่ที่นั่น ทีนี้เราไปได้เหตุผลมาจากไหน ออกกันตรงนั้นแหละเกี่ยวกับเรื่องท่านปัญญาให้ทา วังนั้นนะ ทาสีที่สองนี้ สีที่แรกเราก็ไม่ได้คิดอะไร เพราะทากันอะไร ๆ ก็พอคิดได้ ใ้อทาครั้งที่สองเพื่ออะไรเราไม่รู้ เลยไล่คนงานแตกออกนี่ไปอยู่ตามแถวนั้น

เราเดินไปนั้นได้ยินเขาพูดว่าท่านปัญญาสั่งให้ทาว่าอย่างนั้นนะ ไหนว่าเง ว่าท่านปัญญาสั่งให้ทา เอ้า ถ้าอย่างนั้นให้ท่านปัญญามานีหน่อย เขาไปเรียกท่านปัญญา มา พอมา ทาเพราะเหตุไรเอ้าว่ามา คือทาที่แรกเพื่ออันนั้น ๆ ทาที่สองเพื่ออันนั้น ๆ โอ๊ย ถ้าอย่างนั้นเอาละยอมรับ ไปไล่คนงานกลับมาทำ นั่นแพ้วท่านปัญญานะ พอท่านปัญญาพูดขึ้นเท่านั้นยอมเลย คนงานยังไม่ได้หนี ไล่กลับมาทำงานอีก จึงบอกว่าสู้ท่านปัญญาไม่ได้ ถ้าเป็นเรื่องเหล่านี้สู้ท่านไม่ได้ พอว่าท่านปัญญาเราจะยอมเลยถ้าเป็นเรื่องอย่างนี้นะ ท่านปัญญาท่านฉลาดมากทุกอย่าง เราไม่เคยเห็นท่านปัญญาทำสิ่งเหล่านี้ผิดพลาดไปนะ ไม่มี ใ้อเราบ๊ยะเข้าไปก็ผิดพลาดทันทีเลย ก็ดูซิไล่คนงานของท่านปัญญาจัดมาเองแตกกระเจิง แล้วไปสู้ท่านปัญญาไม่ได้ ก็ต้องไล่คนงานมาทำงานอีก อย่างนี้นะ ไม่เป็นท่าแหละเราอย่างนี้ ท่านละเอียดล่อมาก

วิศวะปรมาณูของเล่นหรือ ถ้ามถึงเครื่องยนต์กลไก ไม่มีที่ท่านจะติดจะคั้งนะ ทำได้หมดเลย จรวดดาวเทียมทำได้หมดเป็นหมด แต่ท่านก็บอกว่าการทำนี้ทำคนเดียวไม่สำเร็จ โรงงานแต่ละแห่ง ๆ ไม่ทราบวักก็พันก็หมื่นคนงานว่าอย่างนั้นนะ แต่วิธีทำนะรู้ท่านบอกว่ารู้ ท่านฉลาดมาก เรื่องไฟฟ้านี้ยกให้เลย สุขุมมาก พระฝรั่งมาอยู่ี่สุขุมทุกอย่าง ไปคนละแบบ ๆ เราก็ดูหลักเกณฑ์ของท่านที่พากันดำเนินมาอย่างไร ๆ รู้สึกว่ามีหลักมีเกณฑ์ ๆ แล้วก็รวมเข้าไปหาศาสนาซึ่งเป็นรากฐานสำคัญแห่งหลักเกณฑ์ทั้งหลาย ศาสนาก็หมายถึงพุทธศาสนา เราเอามาเทียบบับทันที เข้ากันได้ องค์กรนี้ดีทางนี้

องค์นั้นดีทางนั้น ที่มาอยู่ที่พระฝรั่งแต่ละองค์ ๆ เก่งไปคนละทาง ไม่ถามไม่รู้ละ ไม่รู้ว่า ท่านเก่งทางไหน ๆ ท่านไม่พูด องค์นี้เก่งทางนี้ ๆ แต่ท่านปัญญาารู้สึกจะครอบคลุมหมด รอบ ความรู้ท่านกว้างขวางมาก

นี่ละองค์หนึ่งที่สนใจในพุทธศาสนา เท่าที่เราผ่านมาที่ท่านปัญญาเป็นอันดับหนึ่ง ลงพุทธศาสนาอย่างเต็มเหนี่ยวเลย เหล่านั้นก็ไปตาม ๆ กัน แต่ผู้นี้ลงสนธิด้วยหัวใจเป็นพยานกันนะ ไม่ใช่มาลงเอาเฉย ๆ อ่านตำรับตำราแล้วก็มาลงนี้เป็นประเภทหนึ่ง ลงในความจำก็มี ลงในความจริงก็มี ถ้าภาคปฏิบัติแล้วต้องลงในความจริง เพราะศาสนาขึ้นจากความจริงล้วน ๆ หัวใจ พระพุทธเจ้าทรงพระไตรปิฎก คำว่าพระไตรปิฎก ไตรก็แปลว่าสาม ปิฎก ๆ เป็นภาษาสันสกฤต แปลว่าภาษาสาม ภาษาบาลีว่า ปิฎก เป็นภาษาไทยเรียกว่าปิฎก แปลว่าภาษา พระไตรปิฎกก็คือภาษาสาม เวลาแยกออกมาแล้วก็ เป็นภาษาพระวินัย ภาษาพระสูตร ภาษาพระอภิธรรม เรียกว่าพระไตรปิฎกสาม พระวินัยปิฎก พระสูตรตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก

เวลาท่านจดจารึกออกมาท่านมาแยกตั้งชื่อตั้งนามที่หลังนะ อยู่ในพระทัยของ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ท่านเป็นหลักธรรมชาติรวมกันอยู่นั้น ท่านไม่ได้แยกได้แยะ เวลาออกมาถึงแยกแยะออกมา ประเภทนี้ให้เป็นทางพระวินัย เรียกว่ากฎหมายพระว่า จันเลย พระสูตรพูดถึงเรื่องดีชั่ว คนทำดีทำชั่วตกนรกไปสวรรค์ พวกสัตว์พวกบุคคล อะไร เรียกพระสูตร พระอภิธรรมนี้จิตตภาวนาล้วน ๆ เลย ขึ้นตั้งแต่สมถวิปัสสนา ตลอดทะเลที่เดียว เรียกว่าพระอภิธรรม

เพราะฉะนั้นที่เขาอ้างข้าง ๆ คู ๆ มาโดนเราเข้าซิ เราเป็นคนอย่างนี้เสียด้วย ไม่ได้ยกครุณะต่อยกทันทีเลย เขาบอกว่าเขาก็มีทางหลักเสียงของเขา กลัวจะโดนเอาอย่างจัง ๆ ก็เอาจริง ๆ นี่เรา จริง ๆ ก็จึงชี้ใช้ไหม เขาบอกว่า เขาคนนั้นคนนี้อ้างไปอย่างนั้นนะ ว่าพระอภิธรรมนี้ไม่มีในพระไตรปิฎกกว่านั้น ทางนี้ก็ขึ้นทันทีเลย ถ้าพระอภิธรรมไม่มีในพระไตรปิฎก พระพุทธเจ้าก็ไม่มี ทุก ๆ พระองค์ไม่มี ไม่มีในโลก ธรรมทั้งหลายไม่มี นั่นขึ้นแล้วรับกันปึงเลยกับอภิธรรม เพราะอภิธรรมเป็นภาษารับรองพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ไม่พัวแม่พระองค์เดียวไปได้เลย นี่หลักใหญ่ แล้วจะมาลุ่มอันนี้ออก ลุ่มศาสนาออก ก็เรียกว่าหมดเลย เราก็เข้าด้านทันทีเลย

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตรัสรู้ด้วยอภิธรรม พระสงฆ์เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตรัสรู้ด้วยอภิธรรม ไม่ตรัสรู้ด้วยอย่างอื่น บอกตรง ๆ เลย ใส่เปรียงเข้าไปเลย ถ้าพระอภิธรรมไม่มีพระพุทธเจ้าก็ไม่มี พระสงฆ์สาวกก็ไม่มี ศาสนาก็ไม่มี นั่นขึ้นเลย ไล่เข้าไป ๆ พระอภิธรรมมายังไปไปยังใจว่ากันไป จากนั้นก็แยกออกมาจาก

ผู้ไปจดจารึกออกมา แยกเป็นแขนง ๆ ออกมา เราก็ไล่มาตั้งแต่ต้นเลยเทียว ก็เรียนมาเหมือนกันถ้าพูดถึงเรียน ถ้าปฏิบัติก็ปฏิบัติมาเหมือนกัน ก็พูดได้อย่างถนัดชัดเจนล่ะซี

นี่ละเขาจะโค่นศาสนา เขาจะโค่นอิทธิธรรม แต่มีทางหลีกเลี่ยงว่าเขาไม่ได้ว่าตัวเขาเอง ถ้าว่าตัวเขาเองมันจะหายทันที ต้องหลีกเลี่ยงไป ให้ไปหาต่ออย่าไม่ต่ออย่า ผาดเข้าไปตรงนั้นแหละ มันเป็นอย่างนั้นนะ จะทำลายศาสนาไปพร้อมนะในยุคปัจจุบันนี้จะเป็นอย่างไร ทำลายทั้งชาติทำลายทั้งศาสนาไปพร้อมเลย แต่พอดีทั้งชาติทั้งศาสนาในขณะนี้เรายังอยู่ในท่ามกลางทั้งสองอย่างด้วย ถ้าพูดถึงเรื่องโลกเราก็รักษาหัวใจพี่น้องชาวไทย สมบัติอันล้ำค่าไว้ที่.. ใครก็รู้ด้วยกันใช่ไหมล่ะ นี่เราอยู่ตรงกลางนั้นแล้ว เราผิวดินยัยข้อไหน ธรรมข้อไหนเรารู้นี่ เรื่องราวเป็นมายังไงก็ไม่มีใครค้านได้ซี จะว่าเราเล่นการบ้านการเมืองมันก็เท่าพ่อ ๆ อยู่ในถึงขยะต่างหาก ความจริงมันไม่ได้เป็น เราชำระล้างสิ่งสกปรกเป็นส่วนเป็นถ่านออกมา พอให้เป็นผู้เป็นคนเป็นบ้านเป็นเมืองเป็นชาติไทยของเราขึ้นมาบ้างเท่านั้นเอง นั่นเราเข้าไปชะล้างต่างหากเราไม่ได้ไปเล่น

คำว่าการเมืองมันหมายความว่ายังไง ว่าการเมือง มันเอาเกียรติมาจากปากเมฆปากฟ้าที่ไหนมาอวดว่าการเมือง ๆ มันคือการอะไร ก็ไล่เข้าไปอีกตรงนี้นะ มันถึงได้เอามาอวดนักการเมืองการเมืองนี่ ว่าอย่างนั้นซี กฎของธรรมทำไมไม่เอาออกมาพูด หลักความจริงอยู่กับกฎของธรรม รับรองทั่วแดนโลกธาตุ นี่คือกฎของธรรม ทำไมไม่มาพูดเอามาพูดทำไมการเมืองการเมือง ว่าอย่างนั้นแหละเรา ไล่เข้าไปเลย

ไล่เข้ามาจะทุกวันนี้ ว่าเทวดาไม่มี ก็เรียกว่าลบล้างศาสนาไปโดยตรง ลบล้างศาสนาตั้งแต่เทวดาไม่มี ถ้าเทวดาไม่มีแล้ว มนุษย์มีนาสัตว์ทั้งหลายก็ไม่มี แน่ก็กลับไปหมดด้วยกัน ไม่มีอะไรเหลือละนะถ้าลงเทวดาไม่มี ลบไปหมดเลย แล้วก็เข้าหาศาสนาหลักใหญ่ที่ว่าอิทธิธรรมไม่มีในพระไตรปิฎก พระไตรปิฎกตั้งขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี่นะพระไตรปิฎกที่เห็นนี่ อิทธิธรรมมีมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าตรัสรู้พระองค์แรกนูนนะของเล่นเมื่อไรจะมาอวดกันได้ง่าย ๆ เหรอ อิทธิธรรมเป็นรากแก้วของศาสนาตั้งแต่ตั้งเดิม อิทธิธรรมไม่มี ศาสนาไม่มี พระพุทธเจ้าไม่มี สาวกทั้งหลายไม่มี บอกตรง ๆ เลยเทียว ถ้าลงลบอิทธิธรรมแล้วลบหมดเลย ธรรมทั้งปวงไม่มีเหลือ เพราะรากเหง้าของธรรมทั้งหลายอยู่ที่อิทธิธรรม

จากนั้นก็ว่าเทวดาไม่มี ก็ท่านแสดงไว้อย่างโจ่งแจ้งด้วยกัน ทั้งมนุษย์ เทวดา อินทร์พรหมทั้งหลาย พระพุทธเจ้าไม่ได้ลำเอียง ทรงแสดงไว้ตามความเป็นความเป็นทุกอย่างไม่ลบล้าง ที่นี้พวกเปรตพวกผีตาบอดหูหนวกหยาบช้าลามกมันเข้ามาลบล้างละซี ลบล้างก็ตีหน้าผากมันเข้าไปซี ว่าเทวดาไม่มี ถ้าเทวดาไม่มี มนุษย์ก็ไม่มี นั่น ที่นี้เห็นไหมมนุษย์มีไหม ก็อย่างนี้ นี่เป็นส่วนตา ที่นี้ส่วนหู หูจะมาลบล้างว่ารูปไม่มีไม่ได้นะ หู

เป็นใหญ่ในเสียง ตาเป็นใหญ่ในทางรูป เป็นใหญ่คนละทาง ๆ นะมาลบล้างกันไม่ได้ ต้องวางตามความเป็นจริงไว้ตามสิ่งที่จะสัมผัสสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ควรแก่อะไรบ้าง แนะ ตาควรแก่รูป หูควรแก่เสียง จมูกควรแก่กลิ่น ลิ้นควรแก่รส ต้องยกให้เป็นใหญ่คนละทาง ๆ มาลบล้างกันไม่ได้ เรื่องหลักความจริงเป็นอย่างนั้น

เทวบุตรเทวดาเป็นเทวบุตรเทวดา ก็เหมือนตาเป็นตา หูเป็นหู นั่นเอง มนุษย์เป็นมนุษย์ เปรตผีเป็นเปรตผี เป็นคนละแผนก ๆ มาลบล้างกันได้อย่างไร ความจริงมีอย่างเดียวกัน สอนไว้ตามหลักความจริง นี่คือตา นี่คือหู นี่คือจมูก นี่คือลิ้น คือกาย นี่คือใจ ก็บอกไว้ตามหลักความจริงที่มีอยู่ ไปลบล้างไม่ได้แน่ อันนี้ก็เหมือนกัน นี่มนุษย์นี่เทวดา นั้นหมู่นี้หมา ก็ว่ากันไป นี่กระต่าย นั้นกระแต ก็ต้องบอกไปตามสภาพที่มันมีชี มาลบล้างไม่ได้แน่ นี่ชีพูดเทวดาไม่มี สอนเทวดากับสอนมนุษย์ก็อยู่ในโปรแกรมอันเดียวกันของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ ๕ ตาราง เรียกว่าตารางสอนประจำพระพุทธเจ้า เรียกว่าพุทธกิจ ๕ แปลว่า งานประจำพระพุทธเจ้า ๕ อย่าง สายเฉุห ธมฺมเทศน์ ตอนบ่าย ๓ โมง ๔ โมงนี้เป็นข้อหนึ่ง ทรงแสดงธรรมแก่บรรดาประชาชน นับแต่พระราชามหากษัตริย์ลงมา ปโทเส ภิกขุโอรุวาทิ พอดตอนค่ำประทานพระโอรุวาทแก่พระสงฆ์สาวกอหุฏฺฐมตฺเต เทวปญฺหาคํิ พอ ๖ ทูมแสดงธรรมและแก้ปัญหาวกทวยเทพทั้งหลายตั้งแต่ท้าวมหาพรหมลงมา นั้นฟังซิ นี่ละปัญหาข้อที่สาม เรียกว่าข้อที่สามของพุทธกิจ ๕ ข้อที่สี่ก็ ภพฺพภพฺเพ วิโลกานํ เล็งญาณดูสัตวโลก ใครที่จะต้องในตาข่ายคือพระญาณหยั่งทราบของพระองค์ เมื่อควรแก่กาลเวลาแล้วพระองค์ก็เสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน เพราะคนนั้นจะมีชีวิตอยู่ไม่นานอย่างนี้ ก็รีบเสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน ถ้ามีอุปนิสัยเหมือนกันแต่ชีวิตจิตใจไม่เข้มงวดกวดขันถึงเป็นถึงตายอย่างรวดเร็วนี้ ก็เสด็จไปตามโอกาสที่พระองค์เห็นว่าสมควร ปุพฺพญฺเห ปญฺทปตฺตจฺจ ตอนเช้าเสด็จออกบิณฑบาตโปรดสัตวโลก นั้นฟังซิ ๕ ข้อ

นี่พุทธกิจประจำพระพุทธเจ้า ลบล้างไปไหน ก็มีอยู่ในนั้นว่าไง ลบล้างแบบหูหนวกตาบอดมันฟังไม่ได้หนา สิ่งเหล่านี้พระองค์ทรงแสดงไว้ทุกแห่งทุกมุมไม่ลบ อย่างที่เราว่านี่ ตาเป็นใหญ่ทางรูป ลบไม่ได้ หูเป็นใหญ่ทางเสียง ให้เป็นใหญ่คนละทาง ๆ ในร่างกายของเราเนี่ย ส่วนไหนที่จะเป็นประโยชน์ในทางใด สำหรับหน้าที่ของอวัยวะส่วนใดจะรับสัมผัสในสิ่งเหล่านั้น ก็ให้เป็นหน้าที่ของอวัยวะส่วนนั้น ๆ รับไปเอง ๆ ไม่ก้าวก่ายกัน เรื่องพุทธศาสนาก็แบบเดียวกันกับอวัยวะของเราเนี่ย ส่วนไหนเป็นภาคใด ๆ แยกไปเป็นใหญ่ของแต่ละส่วนแต่ละภาค ๆ ไปอย่างนี้ จะมาลบล้างกันไม่ได้แน่

พุทธศาสนาเรานี้หาที่ค้ำไม้ไม่ได้เลย เราเอาหัวใจเราออกยื่นเลย ตัวเท่าหนูนี้มันก็ยื่นอย่างเต็มเหนี่ยวสมกับฐานะตัวเท่าหนู ไม่มีถอย ความจริงมีอยู่เต็มหัวใจนี้ออกเต็มหัวใจเลยเทียว รู้ที่ตรงไหนอยู่ในตาข่ายพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้แล้ว คือทรงรู้ไว้แล้วเห็นไว้แล้ว แต่เรายังไม่รู้ เวลาปฏิบัติไปมันไปเจอเข้า ๆ มีแต่ อ้อ ๆ หมอบ ๆ นั่นก็เราไม่เห็นเฉย ๆ เราจะเอาความไม่เห็นไปอวดพระพุทธเจ้าได้หรือ ความตาบอดกับความตาดีมันต่างกันนี่นะ ท่านรับสั่งไว้ตรงไหนคือท่านรู้แล้วเห็นแล้ว ๆ มาแสดงธรรมปฏิบัติธรรม

แล้วนิสัยวาสนาของผู้ใดควรจะเห็นจะรู้มากน้อยเพียงไร เรียกว่าสิ่งที่จะมารับสัมผัสแห่งความรู้ของเราเปิดไว้ตลอดเลย ความรู้นี้จะสามารถรู้ได้มากน้อยเพียงไร จะรู้ไปตามความสามารถของตัวเอง ๆ เป็นอย่างนั้นนะ ที่นี้เวลารู้ไปไหนตามความสามารถของเรา ก็เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงแสดงไว้แล้ว ๆ ไม่รู้ไว้แล้วแสดงได้ยังไง นั่น ก็รู้ไว้แล้วทั้งนั้นนั่นเองจึงแสดงออกมา แล้วที่ไหนจะไปคัดค้านได้ไม่มี คัดค้านไม่ได้เลย

อ้าว เปิดออกซิจิตใจให้เต็มภูมิวาสนานะ ไม่ต้องไปถามพระพุทธเจ้าละ เจอเข้าปั๊บ อ้อทันทีเลย นั่นเห็นไหมล่ะ ถามทำไม ก็แสดงไว้ด้วยความแจ่มแจ้งแล้ว มันหูหนวกตาบอดเฉพาเราต่างหาก เปิดตาออกซิจิตใจให้เห็น จะถามพระพุทธเจ้าที่ไหน พระองค์ทรงแสดงด้วยความแจ่มแจ้งไว้แล้ว ไม่มีมัวที่ไหนเลย มีดมิดปิดตาไม่มี มันมีดมิดที่ตาของเราตาบอดไม่เห็น พอเห็นเข้าตรงไหนก็ยอมรับ ๆ เห็นกว้างแคบขนาดไหนก็ยอมรับ ที่นี้ที่ยังไม่เห็นมันก็เลยยอมไปเลยนะ ก็อะไรมันก็แบบเดียวกันหมดแล้ว ที่อื่นจะผิดกันนี้ไปไหน นั่น มันก็ยอมรับแหละ เป็นอย่างนั้นนะ

อย่าเอาคัมภีร์วินัยเฉย ๆ โดยที่เรียนแล้วไม่ปฏิบัติมาอวดนะ ต้องเอาธรรมวินัยที่เรียนแล้ว ซึ่งเป็นแบบแปลนแผนผังที่แน่นอนแล้ว เช่นอย่างพระไตรปิฎก เป็นแบบแปลนแผนผังที่แน่นอนแล้ว ให้เอาพระไตรปิฎกนั้นซึ่งเป็นแบบแปลนแผนผังออกมาทางมาปฏิบัติ ภาคปฏิบัตินี้ละภาคปลูกบ้านสร้างเรือน จะเป็นตึกรามบ้านช่องขึ้นมาตามแปลนที่บอกไว้แล้ว ตามกำหนดของเราที่เราต้องการตึกรามบ้านช่องขนาดไหน จะมีอยู่ในแปลนนั้นเสร็จ เอาออกมา มันก็จะสำเร็จขึ้นมานั้น ถ้าลงมือสร้างแล้วเป็นขึ้นมา

อันนี้แปลนของพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้ในพระไตรปิฎก ให้เอาออกมาทางเป็นภาคปฏิบัติ ผลคือสิ่งที่เราจะรู้จะเห็นจะปรากฏขึ้นมาโดยลำดับลำดับ เหมือนเราปลูกบ้านปลูกเรือน เริ่มตั้งแต่ขุดดิน เทตื้นเสาเทอะไร มันจะขึ้นโดยลำดับ ๆ เป็นปฏิเวธ เห็นด้วยตาเจ้าของเป็นลำดับ เวลานี้กำลังขุดรากขุดฐานก็เห็นได้ด้วยตา เวลานี้กำลังวางเสาวางคานข้างล่างข้างบน มันก็เห็นเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งขึ้นข้างบนสุด

ยอด บ้านนี้สมบูรณ์แบบ มันก็เห็นประจักษ์ อันนี้ปฏิเวธ ๆ จะเห็นขึ้นไปตั้งแต่ภาคสมถธรรม

แม้แต่เรื่องศีลนี้ก็เหมือนกัน เมื่อบวชแล้วบิณฑบาตปฏิบัติต่อศีล รักษาศีลให้เข้มแข็ง คนนั้นมีศีลเต็มตัวแล้วนั้น เป็นภาคปฏิบัติแล้วอบอุ่น จากนั้นก็ภาคสมาธิ ภาคสมถธรรม วิปัสสนาธรรม พิจารณาทางด้านจิตใจ ก็จะมีจะเห็นจะสงบเย็น จะสว่างไสวขึ้นที่ใจ นี่ถ้ามีภาคปฏิบัติจะเห็นผลขึ้นมาเป็นลำดับ ภาคปฏิบัติเป็นภาคที่จะรู้ความจริง ภาคปริยัติเป็นแต่ความจำ จำเอาแบบแปลนแผนผังมา ภาคปฏิบัตินี้เอาแบบแปลนแผนผังออกมาทางแล้วปฏิบัติหน้าที่ตามนั้น แล้วจะสำเร็จผลขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ นี่ภาคธรรมะของภาคปฏิบัติจะเป็นปฏิเวธขึ้นมา คือความรู้ชัด ๆ เป็นลำดับลำดับ

ตั้งแต่ศีลบริสุทธินี้ก็แน่ใจเจ้าของแล้ว เราไม่ได้ทำลายศีลของเราในข้อใดทำไมจะไม่อบอุ่นคนเรา นี่ศีลเต็มตัวตั้งแต่วันบวช รักษาศีลตลอดก็เป็นศีลเต็มตัวไปตลอดนี้เป็นภาคปฏิบัติ ศีลก็เป็นความอบอุ่น นี่เป็นผลประจักษ์ขึ้นมาในหัวใจเจ้าของแล้วว่าเราอบอุ่นใจ เราไม่ได้ทำลายศีลข้อใดให้ต่างพร้อยหรือขาดทะเลไป จิตใจของเราก็ชุ่มเย็น นี่ภาคที่หนึ่ง ภาคที่สองทำจิตใจที่มันว่าอุ่นชุ่มมันเข้าสู่ความสงบ ด้วยหลักธรรมของพระพุทธเจ้า เช่น บริกรรมภาวนา เป็นต้น ก็ให้เอามัดเข้าไปซิ มัดเข้าไป จิตมันจะอุ่นไปขนาดไหนไม่ได้เห็นอิทธิพลละนะ ธรรมเป็นฝั่ง แม่น้ำมหาสมุทรกว้างขนาดไหนเห็นฝั่งไปไม่ได้ มันกว้างขนาดไหนก็อยู่ในขอบของฝั่ง อันนี้อยู่ในขอบของธรรม กิเลสจะแก่งขนาดไหนอยู่ในกรอบของศีลของธรรมเห็นนี่ไปไม่ได้

เอาธรรมครอบเข้าไปซิ มันจะอุ่นขนาดไหนจิตนี้ระว่าอย่างนั้น ฟาดลงไปมันก็ลงสงบแนวลงไป นั่นเห็นแล้ว จากนั้นก็เสริมกำลังขึ้นเรื่อยสงบเย็นเข้า ๆ จากความเย็นก็สว่างไสว จะเห็นขึ้นที่ใจไม่ต้องไปถามใคร ขอให้ทำใจให้สงบ ทุกสิ่งทุกอย่างจะปรากฏขึ้นที่ใจ เพราะใจเป็นนักรู้ รู้อยู่แล้ว มีอะไรครอบขนาดไหนก็ไม่พ้นที่มันจะรู้อยู่แล้ว ๆ พอเปิดออกเท่าไรความรู้มันก็สว่างออกจ้อออก ๆ นั่นใจเป็นอย่างนั้นนะ ปฏิบัติถึงเรื่องสมณะหรือสมาธิธรรมมันก็ประจักษ์อยู่ในใจ สว่างอยู่ภายในใจ นี่เป็นกรอบอันหนึ่งแล้ว จากนั้นก็ออกทางด้านปัญญายิ่งสว่างเลย ปัญญาที่น้ำล้างฝั่งนะ ปัญญาไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย กว้างขวางมากที่สุด ทั้งด้านฆ่ากิเลสประเภทต่าง ๆ จนสิ้นซากไป ทั้งปัญญาญาณที่จะหยั่งทราบในเหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ นี่มันจะกระจายออกไปหมดเลย

ปัญญานี้ปัญญาฆ่ากิเลสก็มี ปัญญาทำตามสภาวะธรรมทั้งหลายที่มีอยู่มากน้อยเห็นไปตาม ๆ กันไปหมดนี้ก็มี ปัญญาหลายชั้น จากนั้นก็เรียกว่าญาณ ปัญญาที่

ละเอียดแหลมคมเข้าไปสุดยอดเรียกว่าญาณ นั้นเป็นชั้น ๆ นะ พระพุทธเจ้ามีทั้ง ปัญญามีทั้งญาณรอบหมดแล้วสอนโลก แล้วจะเอาอะไรไปค้ำ ไม่ค้ำน ขอให้ปฏิบัติ ตามธรรมตามนี้เถอะ บ้านเมืองของเราจะอยู่เย็นเป็นสุขนะถ้ามีธรรม ถ้าไม่มีธรรมเหลว เหล็กแหวกแนว

อย่างที่เรานี้ เห็นไหมบ้านเมืองของเราเวลานี้ เอาสมัยปัจจุบันนี้ ๒-๓ ปี ๔ ปีนี้ละมากางออกให้เห็นชัด ๆ บ้านเมืองของเราห่างเหินหรือว่าไม่มีธรรมในใจ ก็มีแต่ คนปู้ยี่ปู้ยำกันเหลวเหลวไปหมดในทั่วแดนไทยของเรา จะล่มจมทั้งเมืองไทยเพราะไม่มีธรรม มีแต่สิ่งที่จะทำให้บ้านเมืองจม ๆ เพราะอำนาจแห่งความโลภ โลภไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ แทนที่จะไปทำหน้าที่การงานเพื่ออุ้มชาติบ้านเมือง กลับต่างคนต่างขึ้นไปเหยียบย่ำทำลายบ้านเมืองให้ล่มให้จม ด้วยความเห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัว เห็นแก่อำนาจ บาดรหลวงป่า ๆ ถิ่น ๆ เหยียบลงไป ๆ จนกระทั่งเมืองไทยจะจมเห็นไหม เราเห็น อยู่ด้วยกันทุกคนไม่ใช่หรือ ไปหาเรียนที่ไหน กฎหมายที่ไหนกฎหมายที่ไหนมันมี

หลักธรรมชาติมีอยู่ เรียนตามหลักธรรมชาติดี มีอยู่ ตามมีอยู่ หู จมูก ลิ้น กายมี อยู่ เป็นเครื่องสัมผัสสัมพันธ์เพื่อจะรับความจริงทั้งหลายมีอยู่ ทำไมจะไม่รู้ความจริง คนดีมีอยู่คนชั่วมีอยู่ คนทำชั่วมีอยู่คนทำดีมีอยู่ ทำไมจะไม่เห็นทั้งดีทั้งชั่ว ทั้งคนดีคน ชั่ว ทั้งความล่มจมเสียหายทั้งความพินทุละ นี่มันมีอยู่ด้วยกันเห็นอยู่อย่างประจักษ์ ไป หากกฎหมายกฎหมายจากไหนเอามาอดกันข้าง ๆ คู ๆ เป็นนักวาทะโต้วาทีเก่ง เป็น นักกฎหมายกฎหมายอะไรก็ไม่ว่า เวลาทะเลาะกันหัวมัน ความโลภพันหัวมัน ๆ ไม่เห็น นี่มันเป็นกฎอะไรไม่เห็นถามเจ้าของบ้างวะ มันเอามาอดทำไมกฎหมายกฎหมายอะไร นี่ มันพันหัวอยู่ไม่เห็นดูเข้าใจไหมละ นี่ละจะทำให้ชาติไทยล่มจม จนกระทั่งบ้านเมือง เรานี้ระส่ำระสายนะ ๒-๓ ปีมานี้เห็นกันชัดเจน นี่เป็นกฎหมายหรือเป็นกฎธรรม เอา ฟังเอาซิ

ถ้ากฎหมายเห็นกันทั่วโลกค้ำกันไม่ได้นะ ถ้าเป็นกฎหมายแล้วมันก็มีแต่ทำ ดีทั้งนั้นแหละ พวกชั่วสุดเลวก็บอกว่ามันดีสุดขีดของมัน นี่ละกฎของกิเลสมันพลิก แผลงเปลี่ยนแปลงร้อยพันคัม ชั่วว่าเป็นดี ดีว่าเป็นชั่วไปหมดอย่างนี้ ถ้าธรรมแล้ว กฎของธรรมจับปุ๊บเข้าไปนี่ไม่ต้องหาตั้งกฎหมายที่ไหน กฎความจริงมีอยู่แล้ว ดูเอาว่า อย่างนั้น ฟังเอาพิจารณาเอามันก็รู้อเอง กฎของธรรมเป็นอย่างนั้นนะ นี่ก็เห็นอยู่อย่างชัดเจนนะเวลานี้ ฟัน้องทั้งหลายยังไม่เห็นหรือบ้านเมืองกำลังจะล่มจม ระส่ำระสาย อะไร ๆ ไม่เป็นเนื้อเป็นหนัง ทุกสิ่งทุกอย่างล้มเหลวไปหมด การก่อสร้างทุกอย่าง เห็น ไหมละอยู่ตามนั้น ล้มเหลวไปหมด ปลูกสร้างอะไรไว้ก็ล้มเหลว ๆ มันเป็นป่าช้า ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เผาศพมันเป็นป่าช้าไปแล้ว

สร้างบ้านว่าจะให้อยู่เป็นบ้านเป็นเรือนตึกกรมบ้านช่อง กลายเป็นป่าช้าซากของบ้านของเมืองของตึกกรมบ้านช่องไปแล้ว เงินสตางค์หนึ่งจะไปหามาก่อมาสร้างก็ไม่มี ถ้าว่าธนาครก็จะล้ม เพราะมันต่างคนต่างกอบต่างโกย มีแต่ต่างคนต่างกินสุดท้ายก็จะล้มเหลวให้เห็นกันอยู่ที่นี่ เราเห็นอย่างชัด ๆ ไม่ใช่หรือ เอามาเป็นพยานซิเมืองไทยเรา รู้กันไหมเมืองไทยเราเป็นยังไง ระยะ ๒-๓ ปี ๔ ปีมานี้เป็นยังไง ไม่ต้องถามกันเข้าใจไม่ใช่หรือ นี่คือกฎความจริงมันเป็นมาอย่างนี้ ตา หู จมูก ลิ้น กายเรามี รู้ไปตามกฎความจริงทำไมจะพูดไม่ได้วะ บ้านเมืองจะล่มจะจม

เอา พลิกกลับมาที่นี้ละ บ้านเมืองของเราเวลานี้กำลังจะเริ่มฟื้นเริ่มฟูขึ้นมาด้วยความเป็นคนดี แล้วก็กำลังฟื้นฟูขึ้นมา ไปที่ไหน เอ้า ฟัน้องทั้งหลายถ้าว่าหลวงตาบ๊วหาเรื่องมาอุทริ เอา ไปหาสอบดูเป็นความจริงไหม หรือเรื่องหลวงตาบ๊วไปหาอุทริ เวลานี้ผู้นำของเราก็นิวให้เลย เรียบอกว่าตั้งแต่เกิดมาหลวงตาบ๊วเห็นผู้นำมามากต่อมากแล้วตั้งรัฐบาลมานี้ตั้งแต่พ.ศ.เท่าไร จนกระทั่งปานนี้ก็ธรรมดา ๆ ไม่อะไรมากนัก ก็จะมาผิดธรรมดาเอาตอนที่ผ่าน ๆ มานี้แหละ เอาจนกระทั่งเมืองไทยจะล่มจะจม

แล้วก็เดชะบุญคุณของชาติไทยเราก็ได้คนดีมาฟื้นฟู เวลานี้แบ่งบานไปหมดแล้วนะ ฟังซินายกของเราคนปัจจุบันเป็นยังไง ถ้าจะว่าหลวงตาบ๊วหาเรื่อง เอ้า ฟัน้องทั้งหลายไปดูเอา แสดงออกแ่งไหน ๆ มีแต่เพื่อชาติบ้านเมือง เพื่อคนทุกชั้นคนจน พลิกทางนั้นพลิกทางนี้ พลิกทางไหนเพื่อจะอุมขึ้น ๆ จะเป็นจะตายเจ้าของไม่ค่านึงนะช่วยชาติบ้านเมืองเวลานี้ งานการหน้าที่นี้ไม่ต้องไปบอกว่าชั้นนั้นชั้นนี้ ให้เสนอไปชั้นนั้นให้เสนอไปชั้นนี้ กว่าจะไปถึงชั้นเสนอหมดแล้วไม่มีอะไรเหลือติดตัว เมืองไทยยังเหลือแต่ซาก นี่ไม่ต้องแล้วผู้นำคนนี้นะ ว่าอะไรสั่งการถึงปึง ๆ ๆ จัดตั้งแต่ความดีความชอบออกมาเป็นผลประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราเวลานี้ มีอยู่ทุกแห่งทุกหน ออกมาแ่งไหนมุมใดอย่างนี้ เราฟังเรายิ้มตลอดนะ

เอาธรรมเข้าจับซิ ถ้าอันไหนไม่ดีเราจะเตือนทันที ถ้าอันไหนดีแล้วก็ชมเชย ดังที่ชมเชยนี้ดีแล้วเราชมเชย เวลานี้บ้านเมืองของเราจะค่อยคลี่คลายออกมา ลืมหูลืมตาที่พอได้กันแล้วแหละ นี่ให้พากันรักสงวนนะ คนดีหายากสิ่งดีหายากไม่ใช่เป็นของหาง่าย ๆ ให้พากันรักกันสงวนเข้มงวดกวัดขัน คอขาดบาดตายขาดไปเลยเพื่อรักษาสมบัติอันมีคุณค่าต่อชาติไทยของเรา นี่คือหัวใจของชาติ ฟัน้องทั้งหลายมอบความไว้วางใจให้ตั้งให้มาเป็นนายกนี้ตั้งมาเท่าไรคนก็ล้านคน มีอำนาจหน้าที่เต็มกฎหมายบ้านเมืองแต่ละบัตร์ ๆ ที่หย่อนลงให้เพื่อเป็นผู้นำของเรา นี่เป็นผู้นำมาแล้วด้วยความสง่าผ่าเผยด้วยความมีศักดิ์ศรีตั้งมาจากฟัน้องชาวไทยมอบความไว้วางใจให้ แล้วก็ทำหน้าที่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเวลานี้ ไม่ได้มีอึดมีเอื้อนอะไรเลย ว่าอะไรถึงเลย ๆ หน้าที่การงานมันก็

รวดเร็วละชิ ไม่ต้องไปรอชั้นนั้นชั้นนี้อยู่นั้น ๓ ปีก็ไม่ตกมาละชั้นนั้นชั้นนี้ นี่ไม่จำเป็น มาเท่าไรถึงเลย ๆ แก่กันเลย ๆ อย่างนั้นละ

เวลานี้บ้านเมืองของเรากำลังเริ่มคลี่คลายออกมาในทางที่ถูกที่ดี มองไปตาม ประชาชนทั่วประเทศไทยเรา เราเป็นจุดศูนย์กลาง มาตรงนี้มาจุดศูนย์กลาง เราเอาจุด ศูนย์กลางนี้มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังมาจากทางไหน บางทีมีจดหมายมาก็มี มาชมผู้นำพูดตรง ๆ ว่าอย่างนี้เลย แล้วชมวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้นำพาดำเนินยังไง ๆ นี้เราก็อ่านดู จดหมาย อ่านดูถูกต้อง ๆ ตามที่เขาวินิจฉัยใคร่ควรแล้วเขียนจดหมายมาหาเรา เรา ยอมรับ ๆ เราจึงได้นำจุดศูนย์กลางนี้ออกมา ในฐานะที่เราเป็นศูนย์กลางของประชา ชนทั่วแผ่นดินไทย เราจึงนำมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟัง

นี้ออกมาทุกแห่งทุกมุมที่คำชมเชยนายกรัฐมนตรีเราคนปัจจุบันนี้ ออกมาทุกแห่ง ทุกมุม ยังไม่เคยเห็นรายเดียวเลยที่ว่ามาตำหนิ ทั้ง ๆ ที่ทำดีอยู่เต็มเหนี่ยวแล้วมาตำหนิ ว่าทำไม่ดี อย่างนี้เรายังไม่เคยเห็น มีแต่ความชมเชยมาทุกแห่งทุกมุม เราเก็บไว้เหมือน ไม่รู้จะ ทราบไว้ ๆ นี้ถึงวาระที่จะนำมาพูด ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายฟังทุกคน ให้พากันเข้าใจทุกคนนะ เราเป็นเจ้าของสมบัติทุกคน หัวใจของชาติของเราคือผู้นำ พาดำเนินอย่างไรเวลานี้ถูกต้องแล้ว ให้ต่างคนต่างมีกำลังใจยกยอสรรเสริญ ให้เดินตามผู้นำ อย่าขัดผู้ นานะ ให้พากันดำเนินเดินตามนั้น

ให้รักให้สงวน เอา คอขาด ๆ ไปเลยเราหาคนดีตั้งแต่เกิดมาแล้วยังไม่เคยได้ พอ ได้แล้วจะถูกตักแก้อี้แก้วแก้วไปด้วยวิธีการอะไร ด้วยวิธีเขาเรียกโครงการแผนพินาศฉิบ หาย แผนตัดสินใจแบบนั้นตัดสินใจแบบนี้ แผนฟ้องแผนร้อง เอา ฟังเราหุมีตามีให้ฟังให้ดู มันจะตัดสินใจแบบไหน มันจะทำแบบไหนกับคนไทยทั้งชาติ ที่ยอมยกให้แก่นายกคน นี้ก็ล้านคนฟังซินะ เรายกไว้แล้วเป็นขวัญใจของเรา เป็นหัวใจของเราแล้ว และที่จะมา ตัดคอหัวใจของชาติเรา แล้วตัดแก้อี้ให้ขาดสะบั้นลงไปแล้วคือใคร เอา ดูให้ดีคนไทย ทั้งประเทศ ให้ดูให้ดีทุกคนเรามีหุมีตา

สมมุติว่าเรามีดาบมาตัดคอเรา เราไม่มีดาบเราก็ไปเอาเลื่อยอยู่หน้าศาลาหลวง ดาบว่ามีเลื่อย ฟาดมันเลย คือเลื่อยนั้นมันหลายเขี้ยวนะ เขี้ยวเลื่อยเข้าใจไหม ฟันเลื่อย เขี้ยวเลื่อย ดึงที่เดี๋ยวนี้ขาด ตั้งแต่โคตรมันก็ขาดหมด อย่าว่าแต่คอมันคนเดียวที่มาตัด คอนายกเราเลย เลื่อยเรากันเดี๋ยวนี้ฟาดตายหมดทั้งโคตรมันเลยเข้าใจไหม เพราะ เลื่อยนี้มันมีหลายเขี้ยว ลากที่เดี๋ยวนี้ขาดไปเลย นี้รู้ไหมเราเป็นคนรักษาประเทศชาติ บ้านเมือง หัวใจของชาติคือใคร คือนายกรัฐมนตรี นี้คือหัวใจของชาติไทยเรา ต้องเอา ให้หนักแน่นทุกคน ๆ เราเป็นเจ้าของของชาตินี้ละ จะให้มหาโจรมหาพาลมาจากไหน

มามีอำนาจบาตรหลวงใหญ่โตยิ่งกว่าคนทั้งชาติ ซึ่งเป็นเจ้าของสมบัติของชาติไทยนี้เป็นไปไม่ได้ว่าอย่างนั้นเลย เอา คอขาดไปเลย

นี่พูดถึงเรื่องเหตุเรื่องผลให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เราไม่ได้ตำหนิใครด้วยแบบกิเลส ตัณหา ไม่ชมใครด้วยแบบกิเลสตัณหา ชมด้วยอรรถด้วยธรรม ตำหนิด้วยอรรถด้วยธรรม ดิบกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว เวลานี้เมืองไทยกำลังแยมบาน ๆ ไปทุกทิศทุกทาง ไปที่ไหน ๆ ที่ผู้นำพาแสดงออกที่ไหนเราพอใจ ๆ ทุกอย่าง เรื่องประชาชนทั้งหลายยิ้มแยมแจ่มใส อย่างเงินธนาคารนี้กุ้นั้นกุ้นั้น เดียวนี้กำลังกระจายออกไปแล้วนะ กระจายออกไป พี่น้องทั้งหลายชาวไทยเราก็ได้เงินเหล่านี้ไปพอแบ่งปันปันส่วน ไปซื้อไปขายไปอะไรก็แล้วแต่เถอะนะ ออกจากเงินจำนวนที่รัฐบาลปัจจุบันนี้กำลังแยกออกให้เป็นแห่ง ๆ แยกออกที่ไหนบ้าง มีหลายประเภทอะไรบ้าง

(กองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาท และกองทุนออมสิน ๑๕,๐๐๐ บาทครับ) เออ เนอะ ฟังซิเนะ เราเคยมีไหมล่ะ หลวงตาตั้งแต่เกิดมายังไม่เคยมี นี่ฟังมีมาเราก็ฟังจะพูดเข้าใจไหม เพราะมันฟังมี นี่กองทุนออมสินกำลังออกให้พี่น้องชาวไทยเรากู้เรายืม พอได้เงินเหล่านี้ไปกระจัดกระจาย เงินเราก็ค่อยกระจายออกไป บ้านเมืองของเราก็ค่อยคลี่คลาย กระดิกพลิกแพลงอะไรไปได้แหละ จากนั้นก็เงินกองทุนหมู่บ้านกองละ ๑ ล้าน ๆ นี้ก็จะทำประโยชน์เพื่อโลกเรา เรายังไม่เคยเห็นก็บอกไม่เคยเห็น หรือพี่น้องคนไหนเก่งตาเก่ง เคยเห็นตั้งแต่ก่อนนายกรายังไม่เกิด เราเห็นก่อนแล้วนี่ เอา ใครอ้างมา ถ้าไม่เห็นให้บอกว่าไม่เห็น ถ้าว่าไม่เห็นบอกว่าเห็นฟาดปากทันทีนะ อย่าปากบอนเราจะว่าอย่างนั้นเข้าใจไหมล่ะ นี่เราฟังเห็นเราก็บอกฟังเห็น เป็นยังไงพิจารณากันซิ เอา ให้จ้ง ๆ อย่างนี้ซิ

เรื่องอรรถเรื่องธรรมต้องพูดให้จ้ง ๆ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เราจะพูดอย่างอื่นไปไม่ได้ แล้วนายกของเรา ธรรมดาไม่ว่าที่ไหนแหละ แม้พระพุทธเจ้าเสด็จไปบิณฑบาตก็ถูกเขาขับไล่ไสส่ง ไอ้อูฐไอ้ลา ไอ้หัวโล้นโกนคิ้ว มึงเป็นคนขอทาน เขาจ้งคนมาดำ พระพุทธเจ้าเสด็จไปบิณฑบาตเขาจ้งคนมาดำ ยืนเป็นแถวดำพระพุทธเจ้า ไอ้อูฐไอ้ลาไอ้หัวโล้นโกนคิ้วไอ้คนขอทาน ว่าไป พระพุทธเจ้าบิณฑบาตเฉยเลย ข้าวเต็มบาตรแล้วกลับเข้าใจไหม พวกนั้นดำวอก ๆ ไม่มีข้าวติดปากมันเลย พระอานนท์ช่วยเขินละซิ พระอานนท์เดือดร้อนจะตาย ทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าไปโปรดบ้านอื่นเมืองอื่นเถอะ บ้านนี้เมืองนี้อยู่ไม่ได้แล้วมีแต่ไฟแต่ไฟ เขาดำเขาทอทุกอย่างทุกประการ

ไปบ้านไหนอานนท์ นั้นฟังซิ พระพุทธเจ้ารับสั่ง ไปเมืองโน้น เมืองโน้นเขาก็มีปากเวลาเขาดำแล้วจะว่ายังไง ก็ไปเมืองโน้น แล้วเมืองโน้นเขาก็มีหุมีตามีปาก แล้วเวลาเขาว่าแล้วจะไปเมืองไหน ก็ไปเมืองโน้น สุดท้ายพระอานนท์ไม่มีที่อยู่เลย ถูกขับไป

เรื่อย เพราะบ้านไหนก็มีปากเขาก็ต้องด่าเหมือนกัน โอ๊ย อานนท์อย่าคิดผิดไป ไม่มีที่
 ลึ้นสุด ไปที่ไหนโลกมันมีปาก แม้แต่สัตว์เขาก็มีปาก พอเห่าเขาก็เห่า พอกัดเขาก็กัด
 คนพอว่าเขาดีกว่าบ้าง เราเป็นเหมือนกับช้างที่เข้าสู่สงคราม คือแต่ก่อนนิยมช้างเข้าสู่
 สงคราม เราเหมือนกับช้างใหญ่ที่เข้าสู่สงคราม ไม่พรั่นพรึงหวั่นไหวในลูกศรที่จะมา
 จากทิศต่าง ๆ เราจะก้าวเข้าสู่สงครามเพื่อชัยชนะอย่างเดียวกัน ให้เธอได้พิจารณา
 อย่างนี้ พระอานนท์ก็ไม่ฝืน

นี่พระพุทธเจ้าก็ยังต้องมีคนตำหนิติเตียนกันเป็นธรรมดา ทำไมคนเรามีกิเลสอยู่
 ด้วยกัน เต็มบ้านเต็มเมืองด้วยกัน กองกิเลสด้วยกันทั้งนั้น จะไม่ให้มีใครตำหนิติเตียน
 เป็นไม่ได้ แต่สำคัญที่ว่าตำหนิให้เป็นเรื่องตำหนิ ให้เป็นปากของเขา เป็นหน้าที่การงาน
 ของเขา เขาทำดีทำชั่วเป็นสมบัติของเขาเอง เราทำหน้าที่ความดีความชอบของเราต่อตัว
 เองและส่วนรวมตลอดชาติบ้านเมืองเป็นหน้าที่ของเราเอง เอา ทำลงไป อันนี้ถูกต้องไม่
 ก้าวกำยกัน ให้พากันจำเอานะ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ เวลานี้เอาให้จริงให้จึ้งทุกอย่าง
 นะ

ชาติบ้านเมืองของเราขึ้นอยู่กับพี่น้องชาวไทยทุกคนที่จะรักจะสงวนกัน อะไรเป็น
 จุดสำคัญ เช่น เงินของเราเอาไว้ที่ไหนในบ้านของเรา เชฟมันอยู่ตรงไหน นั่นละจุด
 สำคัญที่เป็นที่อารักขาอันใหญ่หลวงของเจ้าของทรัพย์จะอยู่ที่เชฟ อันนี้ชาติไทยของเรา
 ทั้งประเทศอยู่ที่หัวใจของชาติคือนายกรัฐมนตรีนี่เชฟเข้าใจไหม เอา รักษาให้ดีเอาให้
 เต็มเหนี่ยวเลย เจ้าของกับเชฟตายให้พันกันไปเลย อย่าให้เชฟตกไปทางหนึ่งเจ้าของ
 ตกไปทางหนึ่งใช้ไม่ได้นะ เชฟไปไหน เชฟลงทะเลเราลงทะเลด้วยเชฟ เรากอดคอกับ
 เชฟไปเลยเข้าใจไหม อย่างนี้จึงเรียกว่าเรารักเราสงวนสมบัติอันมีค่าของเรา จำเอานะ
 เอาละพอ หลวงตานี้พูดเหมือนบ้าเหมือนคนตี เหมือนอะไรแปลได้ทุกอย่าง แล้วแต่หู
 ใครจะไปแปลเอานะ เราปากพูดให้แล้วเอาไปแปลเอง

วันนี้พูดธรรมะบ้างพอหอมปากหอมคอ เตือนพี่น้องชาวไทยเราให้ถือเป็นจุด
 สำคัญมากดังที่พูดนี้ละ เอาให้จริงนะ อย่าเหลวไหลเป็นอันขาด ชาติไทยเป็นของเรา
 สมบัติทั้งปวงเป็นของเรา หัวใจของชาติไทยเป็นของเรา จะให้หลุดมือไปให้ใครไปไม่ได้
 เด็ดขาดเข้าใจหรือ นี่ย้ำเป็นกัณฑ์ที่สอง เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd